

Rozhodnutie je právoplatné
dňom 19. 4. 2004
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Ladislava Mejstříka o návrhu ministra spravodlivosti JUDr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 31. 7. 2003 pod č. 1853/2003 -10 na začatie disciplinárneho konania proti Mgr. K [REDAKOVANÉ] B [REDAKOVANÉ], sudkyňi Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] na pojednávaní konanom dňa 9. 2. 2004 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých predpisov v znení neskorších predpisov sa Mgr. K [REDAKOVANÉ] B [REDAKOVANÉ] – sudkyňa Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] **o s l o b o d z u j e** pre skutok kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z., ktorý mala spáchať tak, že

v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde v [REDAKOVANÉ] pod č. k. 18 C 590/92 nekonala, hoci konať mala a to v čase od 3. 8. 2001, kedy jej bol predmetný spis odovzdaný po tom, čo bola menovanej sudkyňi vec 18 C 590/92 na základe opatrenia č. 15 k rozvrhu práce platného pre rok 2000 zo dňa 27. 10. 2000 pridelená na prejednávanie a rozhodovanie až do súčasnosti,

pretože nemožno disciplinárne previnenie preukázať.

Podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. sa sudkyňi Mgr. K [REDAKOVANÉ] B [REDAKOVANÉ] **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním a to vo výške **6.304,- Sk.**

Odôvodnenie:

Minister spravodlivosti 31. 7. 2003 podal návrh na začatie disciplinárneho konania podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. proti Mgr. K. B. sudkyňi Okresného súdu v , pretože táto v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde v pod č. k. 18 C 590/92 nekonala, hoci mala konať a to v čase od 3. 8. 2001, kedy jej bol predmetný spis odovzdaný po tom, čo bola menovanej sudkyňi vec 18 C 590/92 na základe opatrenia č. 15 k rozvrhu práce platného pre rok 2000 zo dňa 27. 10. 2000 pridelená na prejednávanie a rozhodovanie až do súčasnosti v dôsledku čoho svojou nečinnosťou ako sudkyňa podľa názoru ministra spravodlivosti spôsobila prietahy v konaní v jej pridelenej veci, čím mala naplniť pojmové znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z.

Minister spravodlivosti navrhol, aby po vykonanom dokazovaní bola Mgr. K. B. uznaná za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. a aby jej disciplinárny súd uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov.

Minister spravodlivosti svoj návrh odôvodnil tým, že uvedená vec 18 C 590/92 (právna vec navrhovateľa B. Š. proti odporcovi o vydanie bezdôvodného obohatenia) napadla na Okresný súd dňa 3. 4. 1992. Opatrením č. 15 k rozvrhu práce platného pre rok 2000 z 27. 10. 2000 bola táto vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie Mgr. K. B. Spis jej bol fyzicky odovzdaný až 3. 8. 2001, pretože dovtedy sa nachádzal u predsedu súdu za účelom vybavenia sťažnosti. Podľa názoru ministra od 3. 8. 2001 menovaná sudkyňa až do súčasnosti vo veci nevykonala žiaden úkon. V predmetnej veci nekonala ani napriek skutočnosti, že Ústavný súd SR nálezom II ÚS 131/02-27 z 13. 11. 2002 rozhodol, že základné právo B. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu v v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 590/92 bolo porušené a zároveň Okresnému súdu v prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov.

Zástupkyňa ministra spravodlivosti JUDr. M. Ľ. na pojednávaní na tomto návrhu ministra v celom rozsahu zotrvala. Konštatovala, že o disciplinárnom previnení sa minister spravodlivosti dozvedel 13. júna 2003 z listu podpredsedníčky Okresného súdu v JUDr. U. Disciplinárny súd vo veci vypočul Mgr. K. B. ako aj predsedu Okresného súdu v JUDr. F. H.

Z výpovede Mgr. K. B. vyplýva, že táto sa necíti byť vinná zo spáchania uvedeného disciplinárneho previnenia. Pokiaľ podľa tvrdenia navrhovateľa z jej strany malo ísť o ignorovanie nálezU Ústavného súdu SR, tento nález nebol založený do spisu a v písomnom vyhotovení jej bol doručený až v septembri 2003 spolu s doručením návrhu na začatie disciplinárneho konania, keď tvoril jeho prílohu. Až vtedy sa dozvedela o jeho obsahu, avšak už dávno predtým v predmetnej veci konala. Potom čo jej bol spis fyzicky odovzdaný 3. 8. 2001 jej bol spis vrátený 23. 4. 2002 po vybavení sťažnosti, pričom v dňoch 16. 5., 28. 5. a 14. 6. 2002 uvedený spis Mgr. B. študovala, o čom spísala aj úradné záznamy. Dňa 18. 6. 2003 vytýčila vo veci termín pojednávania na deň 4. 9. 2003. Ďalší termín pojednávania bol stanovený na 19. 9. 2003, avšak kvôli inému disciplinárnemu pojednávaniu, kde došlo k späťvzatiu návrhu na disciplinárne konanie ministrom spravodlivosti, bol termín pojednávania odročený na 3. 10. 2003. Disciplinárny senát mal k dispozícii spis od 16. 9. do 6. 10. 2003. Dňa 7. 10. 2003 Mgr. B. určila termín pojednávania na 18. 11. 2003, kedy vo veci aj rozhodla rozsudkom, ktorý bol vyhotovený 27. 1. 2004.

Z výsluchu predsedu Okresného súdu v JUDr. P. H. disciplinárny súd zistil, že tento po doručení nálezU Ústavného súdu SR dňa 29. 11. 2002 napísal referát 3. 12. 2002, z ktorého vyplýva, že predseda súdu JUDr. P. H. nevydal pokyn na založenie nálezU ústavného súdu do základného spisu 18 C 590/92 a ani z ďalších dôkazov, ktoré mal disciplinárny senát k dispozícii sa nepodarilo následne preukázať to, aby Mgr. B. mala vedomosť o uvedenom rozhodnutí ústavného súdu. Z uvedeného vyplýva, že o rozhodnutí ústavného súdu sa dozvedela až v septembri 2003, kedy jej bol doručený disciplinárnym senátom spolu s návrhom na začatie disciplinárneho konania.

Z obsahu jednotlivých dôkazov, ktoré mal disciplinárny senát k dispozícii je zrejmé, že menovaná sudkyňa Mgr. B. nastúpila do funkcie 26. 10. 2000, kedy prevzala po predchádzajúcej kolegyni celkovo 721 vecí. Z prehľadu o výkonnosti uvedenej sudkyne vyplýva, že v roku 2001 bol nápad 387 vecí, vybavených bolo 165, čiže došlo k nárastu o 222 vecí. V roku 2002 nápad bol 355 vecí, vybavených bolo už 306 a teda došlo k nárastu celkovo o 49 vecí. Do júla 2003 napadlo do senátu Mgr. B. celkovo 226 vecí, ale táto už vybavila 259 vecí, teda vybavila už viac vecí, než tvoril samotný nápad.

Z disciplinárneho spisu 4 Ds 5/02 vyplýva, že dňa 13. marca 2003 bolo zastavené disciplinárne konanie proti Mgr. K. B. keďže minister spravodlivosti svoj návrh na začatie disciplinárneho konania pre nedostatočnú pracovnú výkonnosť zobral späť. Z ďalšieho disciplinárneho spisu 9 Ds 2/03 vyplýva, že 3. júna 2003, teda o 3 mesiace po predchádzajúcom rozhodnutí disciplinárneho senátu znova rozhodol o zastavení disciplinárneho konania proti menovanej sudkyňi, tiež na základe späťvzatia návrhu ministrom spravodlivosti pre skutok spočívajúci v tom, že v

dedičskej veci Nc 1048/00 od 22. 1. 2001 do súčasnosti nevykonala žiaden úkon.

Vychádzajúc z takto vykonaných dôkazov v predmetnej veci hodnotiac tieto jednotlivito, ako aj vo vzájomnom súhrne disciplinárny súd dospel k záveru, že v danom prípade sa nepodarilo jednoznačne a nepochybne navrhované disciplinárne previnenie Mgr. K. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] preukázať najmä z hľadiska jej zavinenia, v dôsledku čoho ju spod navrhovaného disciplinárneho previnenia v celom rozsahu oslobodil. Základom návrhu ministra spravodlivosti pre začatie disciplinárneho konania bola skutočnosť, že **aj napriek vedomosti** sudkyne Mgr. B. [REDAKOVANÉ] o tom, že v uvedenej veci 18 C 590/92 rozhodol Ústavný súd SR, menovaná vo veci nekonala a navyiac uvedenú vec ani neuprednostnila vzhľadom na rozhodnutie ústavného súdu.

Pre takýto záver a pre preukázanie zavinenia sudkyňi bolo preto potrebné preukázať jej vedomosť o tomto náleze a skutočnosť, že zavinenie a zámerne v uvedenej veci následne bez zjavných dôvodov nekonala. Z obsahu spisu však vyplýva, že o tomto náleze ústavného súdu sa Mgr. B. [REDAKOVANÉ] dozvedela až v septembri 2003 po doručení návrhu na disciplinárne konanie, pretože po doručení nálezu ústavného súdu nebol vydaný pokyn na jeho založenie do základného spisu. Skutočnosť, že sa Mgr. B. [REDAKOVANÉ] mohla o tomto náleze dozvedieť pri rozprávaní s kolegami, alebo s podpredsedníčkou okresného súdu, alebo inou formou, je len domnienkou a hypotézou, na ktorej nemožno zakladať tento záver o vedomosti existencie predmetného nálezu ústavného súdu a teda ani vyvodit' záver o zavinenom priedahu vo veci. Túto skutočnosť preto súd nemal za jednoznačne preukázanú. Pokiaľ zástupkyňa ministra na pojednávaní konštatovala, že bez ohľadu na vedomosť, alebo nevedomosť Mgr. B. [REDAKOVANÉ] o náleze ústavného súdu, táto vzhľadom na ostatné okolnosti a na personálne obsadenie súdu po dlhšiu dobu bola pri vybavovaní veci nečinná, k tomuto záveru disciplinárny súd zaujal taktiež stanovisko, že ani v tomto prípade nie je možné prijať záver o zavinenom priedahu Mgr. K. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] v danej veci a to s poukazom na rozbor jej práce od nástupu do funkcie od októbra 2000 do júla 2003. Ani minister nemôže očakávať od začínajúcej sudkyne perfektnú organizáciu práce pri práci s takým množstvom spisov. V tej súvislosti je preto potrebné tiež podotknúť, že je vecou štátu, aby organizoval svoje súdnictvo tak, aby jeho princípy mohli byť plnené.

Z prehľadu o výkonnosti, ktorý bol už vyššie citovaný, je zrejmé, že každým rokom od roku 2001 výkonnosť Mgr. B. [REDAKOVANÉ] stúpala tak, že v prvom polroku 2003 fakticky vybavila viac vecí, než jej napadlo. Obdobne jej nemožno vytknúť ani nečinnosť vo veci 18 C 590/92, ktorý bol predmetom disciplinárneho návrhu, o čom tiež svedčí prehľad jednotlivých úkonov, ktoré boli vyššie citované a najmä skutočnosť, že došlo k rozhodnutiu v tejto veci, ako aj k napísaniu uvedeného rozhodnutia.

Za takéhoto stavu je zrejmé, že Mgr. K. [redacted] B. [redacted] neporušila svoju sudcovskú povinnosť konať bez zbytočných prieťahov zavinene. Nespĺnenie tejto sudcovskej povinnosti bolo spôsobené objektívnymi okolnosťami a to najmä nedostatočnou starostlivosťou výkonnej moci, ktorá má zabezpečiť riadny chod súdnictva a to aj na Okresnom súde v [redacted], pretože je vecou štátu, aby organizoval svoje súdnictvo tak, aby jednotliví sudcovia mohli riadne a včas plniť svoje povinnosti. Dodržanie povinnosti konať bez zbytočných prieťahov možno od sudcov spravodlivo žiadať len vtedy, ak sú ich výkonnou mocou (ministerstvom spravodlivosti a správou jednotlivých súdov) zaistené a vytvorené všetky potrebné personálne aj materiálne predpoklady pre riadny výkon. Prechodné zaťaženie súdov nezakladá zodpovednosť štátu, ak s náležitým urýchlením prijal opatrenia spôsobilé prekonať takú výnimočnú situáciu, ale ak sa situácia predlžuje a stáva sa chronickou, je štát povinný prijať účinnejšie prostriedky nápravy. Skutočnosť, že tieto prieťahy vznikli nie v dôsledku zavinenia Mgr. B. [redacted] ale nevytvorením takýchto podmienok, bola napokon potvrdená v disciplinárnych konaniach, ktoré predchádzali tomuto vo veciach 9 Ds 2/03 a 4 Ds 5/02, kde v oboch prípadoch minister spravodlivosti zoberal svoje návrhy na disciplinárne konanie späť.

Za takéhoto stavu preto disciplinárny súd dospel k záveru, že jednoznačne a nepochybne nebolo preukázané zavinenie Mgr. B. [redacted] a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O náhrade trov rozhodol disciplinárny senát podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. Priznaná suma 6 304 Sk pozostáva z hotových výdavkov (poštovné) a náhrady cestovného osobným autom škoda Fabia Combi na pojednávania 8.12.2003 a 9.2.2004 zo Žiliny do Bratislavy a späť (vyčíslenie z 12.2.2004).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do
15 dní na podpísanom súde.

V Bratislave dňa 9. februára 2004

JUDr. Elena Kováčová, v. r.

predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

[Handwritten signature]

